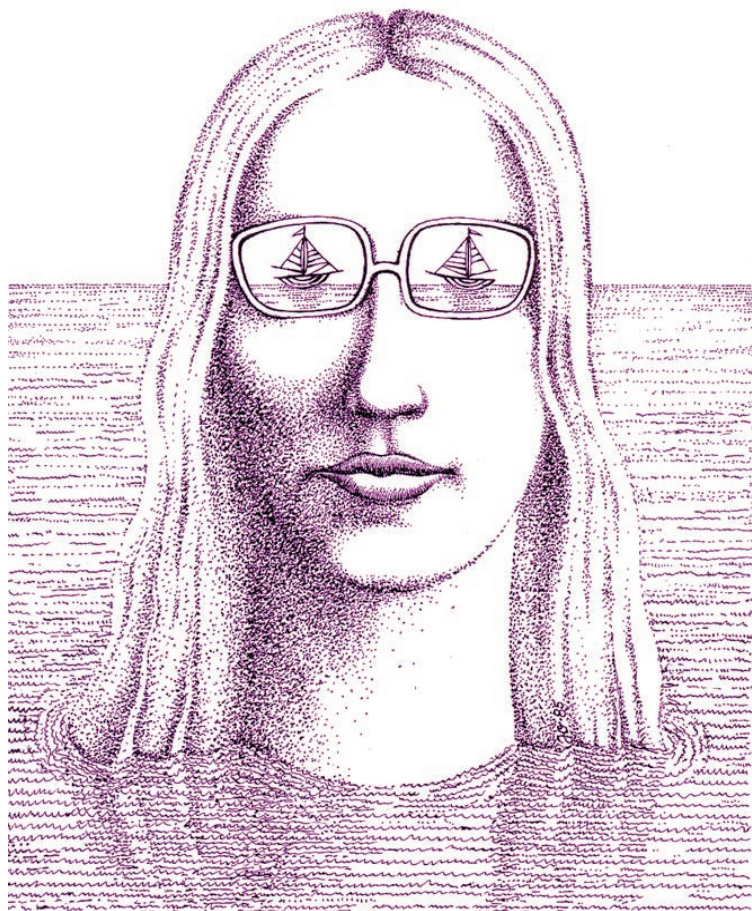

Cesta

6-7
2011

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 12 Kč

Modlitba	3
Podobenství.....	4
Time Is Money	5
Kapka, studna a měsíc	6
Tábor Broučků	7
Toulky s Kuldou.....	8
Ta naše květena - česká? 6.....	10
Jonáš, Ninivé a velryb III.....	12
Soutěž o tři knihy	14
Malování na chodníku	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 840 306 090
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, prostřednictvím redakce.
 Ilustrace: J. Oleš, V. Švejdová
 a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
děkuji ti za ty moc dobré
švestkové knedlíky,
co jsme měli dnes k obědu.
A prosím tě, udělej mi větší břicho,
abych jich příště mohl sníst víc.

Děkujeme ti, že máme co jíst
a že to jsou tak dobré věci.
A prosíme tě za ty děti,
které nemají co jíst.
Amen.

**Z dětských modliteb,
sesbíraných Irenou Kuželovou,
kázatelkou Jednoty bratrské**

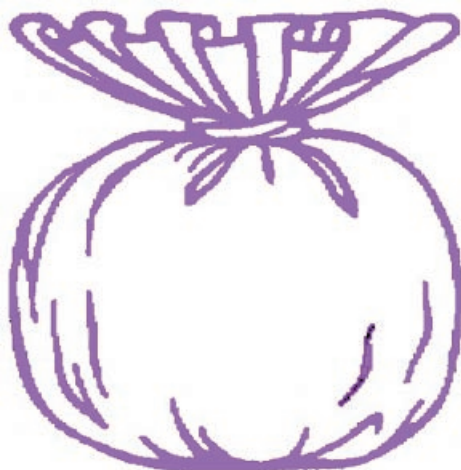
O nepoctivém správci

Toto podobenství najdeme v 16. kapitole Lukášova evangelia. Jeden bohatý člověk měl správce, který s jeho majetkem špatně hospodařil. Když po něm pán chtěl vyúčtování, zalekl se správce, že z něj bude žebrák, a proto se rozhodl získat si přátele - opět nepoctivě. Zavolal si dlužníky svého pána, vzal jejich dlužní úpisy a řekl jim, aby napsali nové na nižší částku. Takže se dopustil dalšího podvodu a s ním i ti dva dlužníci.

Jak je tedy možné, že pán potom správce pochválil za prozíravost? Je to snad chvála nepoctivosti? Kdepak. Ježíš nechválí zloděje a podvodníky. Říká však, že správce udělal dobře, že myslel na svou budoucnost a chtěl se na ni připravit. On, „syn světa“ – pro nás to znamená člověk nevěřící – věnoval hodně úsilí tomu, aby si připravil dobrou budoucnost. My, „synové světla“ – věřící lidé – bychom své budoucnosti měli věnovat také takovou péči – žít tak, abychom si připravili budoucnost v Božím království.

A jak si můžeme získat přátele nespravedlivým mamonem (9. verš) – tedy nepoctivě získaným majetkem? Tím, že jej rozdáme potřebným. Jak se píše dále, lidé by neměli sloužit majetku, ale majetek by měl sloužit dobrým věcem.

Jana Krajčířiková

Milí mladí čtenáři,

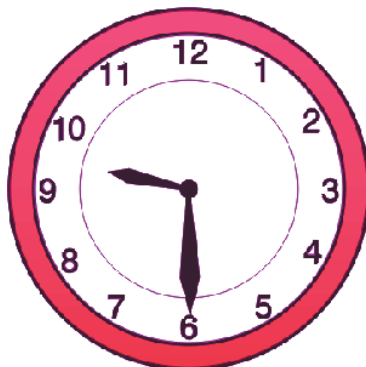
nepochybuji o tom, že pro mnohé z vás už dnes určitá základní znalost angličtiny není problém. Ostatně už z dřívější doby běžně používáme celou řadu slov anglického původu – od populárního sportu (fotbal – počestělý football, volejbal) přes superstar (t.j. velká hvězda různých soutěží), po názvy jídel a nápojů (lunchmeat, cocktail, drink) apod.

Vraťme se však k názvu článku, který je okřídleným rčením v angličtině i češtině. Vy mladí si to ještě bohužel moc neuvědomujete, a tak někdy svým volným časem, jehož máte přemíru, až dost marnotratně plýtváte na klukoviny („prkotiny“).

Až dospějete, budete nuceni si čas lépe rozvrhnout a využívat jej hospodárněji, chcete-li být v životě úspěšní. Nakolik se vám to podaří, záleží jen na vás samotných. Jisté je, že určitá pravidelnost denního běhu vašeho života a vhodné rozvržení času na povinnosti a učení, přiměřenou zábavu a dostatečný spánek, vám usnadní zvládnutí i případných problémů a těžkostí, které se občas nevyhnou ani mladým.

Dobrou radou „nad zlato“ vám do budoucna může být pořídít si na začátku každého nového roku zápisníček, zvaný dnes také diář nebo anglickým termínem notebook, kam si zapíšete časový rozvrh dní a hodin, co vás čeká a nemine, co musíte kdy zařídit. Později poznáte, že ten čas nejen příliš letí, ale je opravdu penězi k nezaplacení, když se nám ho někdy nedostává. Takže si jej začnete více vážit a využívat ho hlavně k dobru vašemu i vašich blízkých. To, jak si budete vážit tohoto nám daného daru od Boha Stvořitele, bude jistě přínosem pro váš další život.

Dr. Karel Lachout

Kapka padá shora
v noční tmě,
padá do studny
uprostřed dvora.

Dlouho je ticho.
Pak zdá se mně,
že slyším zdola
něžné „pink“.

A na hladině se chvějí
měsíční kola.

*

V této krátké básni je něco nesprávného. Ale pozor, ta chyba nespočívá v tom, že není možné, aby pršelo a zároveň svítil měsíc. To se může stát. Chyba je v tom, že měsíc není na obloze nikdy tak vysoko, aby se mohl zrcadlit ve studni.

Z.S.

POZVÁNÍ NA „TÁBOR BROUČKŮ 2011“ 7

Odbor duchovní péče o děti a mládež při Pražské diecézi ČČSH pořádá další, v pořadí již **13. letní setkání - rodinný „TÁBOR BROUČKŮ 2011“**. Jedná se o pobyt rodičů či prarodičů se svými dětmi nebo vnučaty uprostřed krásné přírody. Sejdeme se opět v krkonošském rekreačním zařízení HELA ve Velké Úpě **v termínu od soboty 13. srpna do soboty 20. srpna 2011.**

Téma setkání: Domy, ve kterých Ježíš byl hostem. Pán navštěvoval lidi, kteří ho milovali a přijímali s radostí, a stal se jim požehnáním. Vstoupil však i tam, kde byli proti němu zaujatí, a pokud se jejich zatvrzelost nezměnila, pro takové platilo Ježíšovo „běda“. - Kdo z nás už přemýšlel, co by řekl Ježíš, kdyby vstoupil jako host do jeho domu? Uslyšel by „pokoj“ nebo „běda“? - Program bude opět zajištěn jak pro děti, tak pro dospělé. Biblické vyprávění pro malé je doplněno nejrůznější tvořivou činností: kreslením, zpíváním, tancem, společnými hrami apod. Starší účastníci se budou moci zamýšlet a besedovat nad biblickými verši včetně vzájemného sdílení a předávání osobních zkušeností. Již nyní se můžete těšit na společné výlety, koupání, táborák s hezkými písněmi, karneval a mnohé soutěže.

Cena pobytu včetně plné penze činí: Děti do 3 let 1200 Kč; děti do 10 let 2000 Kč; mládež do 18 let 2300 Kč; dospělí 2800 Kč.

Všem zájemcům rádi pošleme přihlášku a bližší informace. **Uzávěrka včetně zaplacení zálohy (polovina účastnického poplatku) nebo celého pobytu je 15. července 2011.** Případný zbytek úhrady zaplatíte při příjezdu na tábor. Přihlaste se co nejdříve, kapacita je omezena.

Kontaktní adresa: ThMgr. Krasava Machová, Husovo náměstí čp. 273, 280 02 Kolín 3,; telefon: 321 722 944 , mobil: 720 668 098; e-mail: krasava.machova@seznam.cz

Na vaše přihlášky a srpnové setkání v Krkonoších se s vámi těší

Krasava Machová

Kulda léčí – 1. část

Maminka Jurášková samozřejmě nemohla chybět v houfu Kvítkovank, které trestaly Smejčila, vždyť záhadné zmizení Kuldy se dotýkalo především její rodiny. Jenže zatímco ostatním hospodyním se vrátí muži z práce až k večeru a měly dost času, než se postaví k plotně, u porybných se obědvalo v poledne. Podívala se na hodinky, v duchu si udělala jejej a rovnou přes náves spěchala domů. Vzápětí odletěl i Kulda, ten zase proto, že ze své výšky uviděl, jak se cestou po hrázi mezi rybníky vrací ve svém autě otec Jurášek, a ten by se jistě podivil, kdyby našel prázdný dům.

Pan porybný nebyl zrovna v nejlepší náladě, zjistil totiž, že do Nohavice přitéká voda plnou strouhou, ale v rybníce jí pořád ještě nepřibývá. Kulda musel hodně sestoupit a navíc blikat, aby ho otec Jurášek v těch starostech vůbec vzal na vědomí. Zato okamžitě porozuměl, že kamarád jeho dětí a celého Kvítkova mu ukazuje cestu po obvodu opačné strany návsí. Copak se děje, pomyslel si. A už to viděl.

Nezvykle vymydlený a jakž takž ostříhaný Smejčil seděl na židli před svou chaloupkou a vyjeveně zíral, jak mu kvítkovské matky a babičky vynášejí z domku rozličné krámy a vymetají smetí. Když na něho žalovaly, že ukrad Kuldu a zavřel ho do sklepa, jen se příkrčil. Zapírat se bál a žádná nová výmluva ho nenapadala. Pan porybný obsáhl pohledem vyjeveného Smejčila i hromadu kdovíodkud posbíraného haraburdí určeného k vyhození a usmál se.

„Počítám, dámy,“ zažertoval, jak to měly kvítkovské hospodyně rády, „že Smejčil má největší nepořádek v hlavě. Jenže na ten vaše košťata a smetáky nestačí.“

„Do nemocnice s ním!“ zavolala svým silným hlasem Medařka, vlastně paní Včalová. „Pustěj mu do palice elektrické žok!“

„Kulda říká, že se to jmenuje šok,“ tlumočila Lucinka vzkaz od kamaráda bleska, který se jim nad hlavami viditelně bavit.

Musela to být pravda, protože blesk Kulda je přece na elektriku jedinečný odborník, to uznávali všichni.

„Nechci do nemocnice,“ zafňukal Smejčil.

„Tak do vězení! Za to, žes ukrad Kuldu!“

„To teprv ne!“

„Ale vždyť máme po ruce dokonalý zdroj vysokého napětí,“ uvědomil si otec Jurášek a zavolal vzhůru: „Heleď, kamaráde, pusť trošku své elektřiny Smejčilovi do hlavy, ale jen krátký výboj, abys mu proboha neublížil, protože to by byla škoda. Kdo by nám pak ve vsi šel na nervy?“

„Jasně,“ souhlasil odborník blesk a Lucinka to překládala do člověčího jazyka.

„Pustím mu do hlavy jen malinkatou jiskřičku.“

Snesl se nad Smejčila, jen to tak jako trochu prsklo, Smejčil sebou cukl, zatvářil se, jako když se dívá do sebe, a pak se usmál, jak ho v životě nikdo neviděl. A najednou z něho byl takový dobrácký strejda, spíš skřítek než mužský.

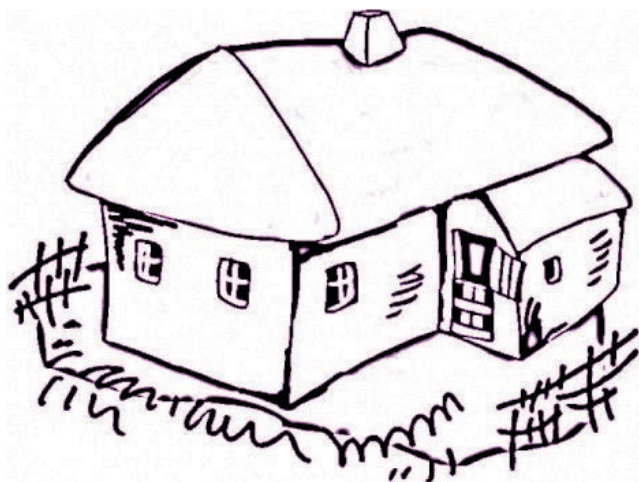
„Tak se mi zdá,“ oznámil, „že jsem skoro úplně zdravěj člověk.“

„No chválabohu,“ ohodnotily to kvítkovské hospodyně. „Však bylo načase. A komu za to vděčíš?“

„Děkuju, Kuldo,“ zvedl Smejčil zrak vzhůru. „A odpusť mi, vy, děti, a vůbec všichni mi odpusťte.“

Kulda dával najevo, že pro něho to byla maličkost, ale podle toho, jak si ve vzduchu zakotrmelcoval, bylo zřejmé, že ho to potěšilo.

Ladislav Muška
(pokračování příště)

6. Zlatobýl (Celík)

Rod zlatobýlů (*Solidago*) čítá kolem 100 druhů. V naší zemi se můžeme setkat běžně se třemi z nich, o kterých si povíme dále; dva z nich pocházejí ze Severní Ameriky a u nás se rozšířily v polovině 19. století. Třetí druh je v Evropě původní. Jsou to velmi vysoké byliny, trvalky. Poznáte je spolehlivě podle zářivě zlatožlutých květů, kterými jsou zlatobýly bohatě obsypány – odtud nejspíš jméno. Tyto byliny můžete znát také pod lidovým názvem celík – jsou totiž léčivé, zacelují rány.

Zlatobýl obecný (*Solidago virgaurea*) je i více než 1 m vysoká bylina, původní v Evropě. Zlatobýl používali už staří Germáni, kteří si ho mimořádně cenili a pokládali za jednu z nejhodnotnějších léčivých rostlin. Stonek je přímý, listy střídavé, kopinaté. Květy uspořádány v hroznu, 1-2 cm v průměru, žluté a trubkovité. Kvete v srpnu až říjnu. Daří se mu ve světlých lesích, na křovinatých nebo skalnatých stráních, vřesovištích, pastvinách; roste na půdách kyprých, sušších. V ČR od nížin do horských oblastí roztroušeně. Sbírá se nať těsně před rozkvětem, suší se ve stínu. Obsahuje třísloviny, saponiny, sliz, silici a další látky. Obsah silice klesá po odkvětu, obsah saponinů kolísá podle stanoviště a denní doby (stoupá od rána k poledni). Působí močopudně, protizánětlivě, pomáhá při chronických chorobách ledvin a močových cest; zevně se osvědčil na špatně se hojící rány, ekzémy, zanícené rány apod. Podává se obvykle ve formě nálevu, osvědčila se i aplikace ve formě lihového roztoku nebo masti.

Zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*) Vytrvalá, 50 až 250 cm vysoká bylina. Lodyha přímá, v květenství rozvětvená, často do nachova naběhlá. Listy úzké a kopinaté, na rubu chlupaté. Květenství je složeno v rozkladitá lata, sestává ze stovek malých, zářivě žlutých květů, které můžete vidět od srpna do října. Jeho obvyklým stanovištěm jsou rumiště, vodní břehy, lužní lesy, světliny, okraje lesů. Původně pochází ze Severní Ameriky, v Evropě zprvu pěstován a zplaněl; dnes se vyskytuje roztroušeně od nížin po podhorské oblasti. Jeho pyl je významným alergenem v podzimních měsících.

Zlatobýl obrovský (*Solidago gigantea*) také pochází původně ze severoamerického kontinentu. Je to trvalka, vysoká 80 – 200 cm, s přímým stonkem a hustými, úzkými tmavězelenými listy. Květy jsou uspořádané v bohaté, poněkud jednostranné latě, výrazně žluté barvy, kvete od srpna do října. Nejčastěji ho najdeme na březích vodních toků, dále v lužních lesích, křovinách, akátinách, na rumišťích, nádražích, železničních náspech či podél cest. Má rád vlhké, živinami a zejména dusíkem bohaté půdy. Odborníci jej řadí mezi invazní rostliny – snadno se šíří jako plevel. Ovšem tento zlatobýl je také důležitá včelařská rostlina vylepšující pozdně letní a podzimní snůšku pylu u včel.

Petra Štěpánová

A Bůh se díval jako dřívě
na Jonáše a na Ninivé.

Tu moře, které klidné bylo,
se náhle prudce rozbouřilo.
Kde dřívě hvězdy nebem plály,
divoké blesky křížovaly.

Ve vlnobití hrozně noci
koráb se zmítal bez pomoci,
hned ocital se na vrcholu,
hned klesal do hlubiny dolů.

A námořníci, vystrašení,
když viděli, že pomoc není,
volali, i když nevěděli,
ke komu by se modlit měli,
a Hospodin jim nebyl znám:
„Ať kdokoli jsi, pomoz nám!“

Blesk lodí otřásl. V té chvíli
lodníci svorně usoudili:
„Ta bouře má svou prapříčinu
a kdosi z nás má na tom vinu.

Ať tedy ukáže nám los,
kdo mezi námi je ten kdos!“

Losují, na každém je řada.
Los černý na Jonáše padá.
„Kdo vůbec jsi? A odkud jdeš?
A proč jsi přišel? Co tu chceš?“

„Já prorok jménem Jonáš jsem
a utekl jsem před Bohem.

Ta bouře, to je moje vina,
že opustil jsem Hospodina.
Tak svrhněte mne s paluby,
než bouře všechny zahubí!“

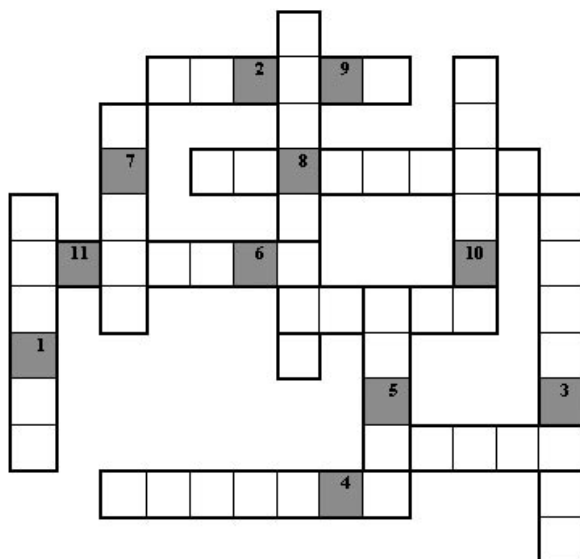
I stalo se, co mělo být.
Na moři rozhostil se klid,
jen na hladině jako dřívě
si hrají vlnky skotačivé,
a jako předtím pluje tiše
lod' bez Jonáše do Taršíše.

Klaus-Peter Hertzsch:
„Der ganze Fisch war voll Gesang“
S přihlédnutím k biblickému prorockému spisu „Jonáš“
volně přebásnil Miroslav Matouš
(pokračování příště)

Tentokrát se naše soutěž vztahuje ke svatodušním svátkům (letos 12. – 13. června). Doplníte slova podle počtu písmen (zleva doprava a shora dolů), z šedých políček pak vyčtete tajenku. Tu nám můžete posílat až do konce září – jména tří výherců knih se dozvíte z říjnové Cesty.

8 písmen: ohromení, učedníci, vytržení

7 písmen: letnice, naplnit

6 písmen: jazyky, mluvit, ohnivé

5 písmen: hukot, místo, náhlé, opilý

Blahopřejeme výhercům soutěže z dubnové Cesty (tajenka: Ježíš je živý.):

Jan Věchet z Nové Paky,

Marek Čurea z Kojetína

a Kateřina Kozubíková z Kojetína

„Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly.“

Přísloví 31,10

Nebojácná děvčata a stateční hoši,

už jste někdy zažili něco dobrodružného, kdy jste museli ukázat svoji odvalu a statečnost? Překonat strach a nedat se, nepovolit a trpělivě čekat, až pravda a spravedlnost zvítězí? Přijďte se s námi podělit o své zážitky! - Zveme vás na naše letní malování do pražské Stromovky, kde se dozvíte o jednom úžasném biblickém příběhu. Letos si budeme vyprávět o **odvážné královně Ester**, která s Boží pomocí zvítězila nad zloduchem Hamanem a zachránila před jistou smrtí celý svůj národ.

Sejdeme se opět před Výstavištěm **v sobotu 18. června v 9,30 hodin** a společně půjdeme malovat barevnými křídami na chodník před Planetárium. Zaspíváme si hezké písničky (rovněž tu uvedenou v této Cestě) a zahrajeme si různé hry. Chystáme pro vás tradiční pamětní listy, hodnotné knižní ceny a dárky na památku.

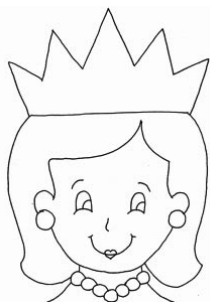
Odpolední čas vyplníme návštěvou blízkého „Mořského světa“. I u nás – ve vnitrozemí – poznáte, jak úžasný je Bůh ve svém stvořitelském díle a čím vším nás obdarovává! Dospělí jsou též srdečně zváni!

Vezměte si s sebou vybavení jako na jednodenní školní výlet, nezapomeňte svačinu a pití a máte-li, nějaké přenosné hudební nástroje. V případě deště přibalte pastelky, neboť budeme malovat na papírové čtvrtky v Komenského sálku v Praze 6 – Dejvicích.

Případné dotazy volejte a pište na tel. 321 722 944, mobil 720 668 098, e-mail krasava.machova@seznam.cz

Na brzké shledání se s vámi i za ostatní spolupracovníky těší

Krasava Machová

Refrén C

To - ho, kdo vě - ří Pá - nu Bo - hu,
 on nik - dy ne - zkla - mal. ————— 1. On
 vy - su - šil mo - ře a v pou - šti dal pít, a
 dí - tě pro - ti o - bru ne - chal zví - tě - zit. On
 za - há - něl voj - ska, ží - zeň i hlad, a
 ví - rou u - zdra - vo - val, ko - ho u - štkl had.

2. Ať jim bylo šest anebo šedesát, on nenechal nikoho venku stát.
 On hladové krmil a slepým dal zrak, on pomáhal všem a všechny měl rád.
Ref.

3. Ať je ti teprv šest anebo šedesát, on nenechá nikoho venku stát.
 On hladové krmí a slepým dá zrak, on pomáhá všem a všechny má rád.
Ref.

(Text: Pavel Mareš
 Hudba: Manuela Jungová)

